

Honoré δ'0

Quarantaine–Quarantine
40 dagen in de woestijn

5	Presentatie van de tentoonstelling
6	Interview met Honoré Ǿ'O
10	Vademecum vacuum
14	Over de kunstenaar
18	Het MACS in Grand-Hornu
20	Praktische Informatie

Presentatie van de tentoonstelling

De tentoonstelling *Quarantaine-Quarantine*, bedacht door Honoré d'O voor de grote vierkante zaal van het MACS, bestaat uit één omvangrijke installatie. In dit werk verwijst de Belgische kunstenaar naar toen hij zich 40 dagen 'terugtrok in de woestijn' in het kader van zijn residentie bij Marfa (Texas) in 2024. Zoals de titel suggereert met de dubbele betekenis van het woord 'quarantaine', combineert het project de ervaring van spirituele introspectie met die van fysiek isolement. In een caravan, weg van het stedelijke en mondaine leven, dompelde Honoré d'O zich tijdens zijn verblijf onder in het omliggende landschap: de Chihuahuawoestijn. Deze dorre, ascetische omgeving resoneert perfect met het principe van voortdurende heruitvinding, dat sinds de jaren 1990 een drijfveer is van zijn kunstpraktijk. De woestijn, een habitat voor nomaden en kluizenaars op de rand van georganiseerde gebieden die onophoudelijk erin 'bijten' en er stukjes van afknabbelen, wordt hier een metafoor voor de weerstand tegen elke vorm van verovering (ruimtelijk, militair, territoriaal, commercieel). Van de talrijke situaties die de kunstenaar gedocumenteerd heeft, is de (3D-geprinte) bouwwerf van hotel El Cosmico in de buurt van Haystack Mountain, met zijn verontrustende 'objectief toeval', emblematisch voor de ironische blik van Honoré d'O op onze verhouding tot open ruimte, tot dit universum dat vermarkt wordt als een toeristisch product, tot een volgende generatie pioniers.

Interview met Honoré δ'O

De titel van uw tentoonstelling, 'Quarantaine-Quarantine', suggereert zowel isolatie als een soort van spirituele retraite. U hebt veertig dagen verbleven in de Chihuahua-woestijn, Dat moet een hevige ervaring geweest zijn, zowel fysiek als mentaal. Is dat van belang bij uw werk? Moet u afstand nemen van de wereld om te kunnen creëren?

Dat klopt: ik zet graag een stapje naar achteren, om een overzicht te hebben. Dat zit in mijn aard: ik zal eerder reflecteren dan actief participeren. Ik tracht waar te nemen wat er aan het gebeuren is om me heen en tussen mezelf en de omgeving. Daarna luister ik naar hoe dat bij mezelf resoneert. In zekere zin hou ik van afzondering; het is een aangename toestand. Tijdens deze vorm van 'quarantaine' – zonder verplichtingen en zonder de alledaagse bezigheden – valt er een zwaarte van me af. Ik ben minder verward in de dynamiek van sociale en economische interacties. In Marfa was ik helemaal ondergedompeld in een prachtige omgeving. Ik voelde me één met het hele bestaan, en helemaal niet afgescheiden of begrensd. Ik merkte heel sterk een soort omkering: het is niet ik die de omgeving in me opneem, maar de omgeving die mij absorbeert. Dat gegeven zorgde dan ook voor een vernieuwde definitie van inspiratie. De wereld toont zich stevast als een levende logica, als de heldere verklaring voor onze queestes. De compositie onthult de antwoorden: het is een beeldtaal die begrepen kan worden. Het enige wat we nodig hebben, is een gemotiveerde ingesteldheid. Die methode kan dag en nacht aangewend worden, zonder fysieke inspanning of werk.

Hoe heeft uw verblijf in de woestijn de tentoonstelling precies vormgegeven of geïnspireerd?

Toen ik aankwam in Texas, was ik van plan om stadjes en dorpen in de buurt te bezoeken en om een aantal kunstencentra en bekende collecties te bekijken. Maar toen ik bij de woestijn kwam en – voor het eerst – op het terras van mijn trailer stond, kwam het landschap stevig binnen. Ik stond eventjes verstijfd: de horizon van oost naar west, en pal in het midden van mijn uitzicht, de prachtige Haystack-berg. Mijn plannen gingen op de schop en ik besloot instinctief om in die setting te blijven en de berg als mijn 'metgezel' te beschouwen. Dat gevoel zou de toonaard worden voor al mijn ervaringen tijdens mijn verblijf.

Tijdens mijn residentie werd ik niet geacht om iets te creëren. Er was geen verplichting om te produceren, te presenteren of te representeren. De tentoonstelling bij het MACS lag ook nog niet vast. Die geruststelling en de vrijheid maakten het allemaal nog gemakkelijker: geen werk op de plank, *just δ'O to do*. Video werd een evidente keuze om mee aan de slag te gaan in die omstandigheden. Ik nam veel korte performances op, instant geïnspireerd door ideeën die me te binnen schoten tijdens het observeren van het licht, de wind, het ontbijt en de vegetatie, zandhozen overdag, de melkweg 's nachts, ...

Het is ook opmerkelijk hoe de onmetelijkheid van ruimte hand in hand gaat met de onmetelijkheid van tijd. Ik had zeeën van tijd om te reflecteren over mijn eerdere werk, mijn chaotische archief, de rode draad die steeds zichtbaarder wordt in het geheel van mijn activiteiten. Ik zal zeker fragmenten uit het verleden oprakelen en ze in Grand-Hornu integreren in het verhaal over de Chihuahua-residentie.

De tentoonstelling is te zien in de grote vierkante zaal in het MACS. Hoe hebt u de architectuur ingezet om de woestijnbeleving op te roepen of om uw werken erin te tonen?

Eerst en vooral heb ik geen witte tentoonstellingswanden nodig, maar die kunnen geleidelijk het kader worden waarin ik mijn verhaal vertel: ze kunnen een integraal deel van de installatie worden. Als je mij een atypische setting zou aanbieden zoals een deurklink, de onderkant van een tafel, het dak van een gebouw of de rand van een dorp, dan zou ik het in dank aannemen. Als schilder liet ik het canvas snel achterwege. Tegenwoordig schilder ik in de lucht: lucht is het canvas of de sokkel waarop ik mijn beelden plaats. Lucht is essentieel in mijn composities. Voordat ik begin aan het installatieproces, heb ik nooit een exact idee van hoe de tentoonstelling eruit zal zien. Ik heb fragmenten, veel basismateriaal, noten en tonen, maar zolang ze geen melodie vormen, blijft het proces open. Het compacte gedicht zou een hele symfonie kunnen worden, maar evengoed wordt het onzichtbaar en transformeert het in een geur. De ruwe grondstoffen moeten zichzelf wegcijferen en vooral het beeld van verwantschap en connectie uitdragen. De vierkante zaal is natuurlijk heel geschikt om de video's te tonen. Ik ben geïnteresseerd in het licht. Het geprojecteerde licht bevat inhoud, maar is nog steeds immaterieel. Het past bij de sfeer in Marfa. Ik ben op zoek naar een mentale respons, wars van een puur materieel of objectgebaseerd beeld. Misschien breng ik wel cactussen mee naar Hornu, of golfstokken. Raar maar waar: een klein dorp in de woestijn heeft een golfterrein. Er zijn ondergrondse waterbronnen onder het Marfa-plateau. Het water stroomt van de bergen naar de Rio Grande, de grens met Mexico.

De vierkante zaal is ook een afgesloten box: de perfecte architectuur voor een quarantaine. Het scheidt een ruimtelijk deel af van het geheel. De afscheiding verhindert een eventuele verkeerde confrontatie met verschillende oogpunten. Het beschermt zowel de inhoud binnenin als die van buiten.

Uw werk gaat over het creëren van relaties tussen materialen, objecten en ideeën. Wat hoopt u dat bezoekers zullen voelen of meenemen na het ervaren van deze 'quarantaine'?

Ik beschouw deze installatie als een soort replica van de Chihuahua-woestijn. Wanneer mensen de gerechten proeven in een restaurant, kunnen ze de bereiding interpreteren. In de bron vind je de pure ingrediënten. Bezoekers maken deel uit van het gebeuren, van de kunst. Misschien zal de installatie ook lijken op een cactus en kan de kijker zich ergens aan prikken. Ik hou van het element 'gevaar': het stimuleert het bewustzijn. Nog voor mijn reis had ik het riskante plan opgevat om zo ver mogelijk de woestijn in te wandelen, in de heldhaftige en idyllische wetenschap dat ik terug thuis kon geraken. De concepten gevaar en overleven zijn deel van het avontuur.

Ik hoop dat de mensen de tentoonstelling mee naar huis kunnen nemen. Je kan een kunstwerk natuurlijk pas echt begrijpen als je er oprecht aandacht aan besteedt. Zoals bij een boek: als je wil weten wat erin staat, moet je het lezen, de verbanden volgen tussen de woorden en de zinnen, de alinea's en de hoofdstukken. De energie hangt in de lucht die de bezoeker inademt. Als het publiek deel wordt van de kunst, kan het beginnen te reflecteren. De ideale situatie is een installatie die als een omhelzing aanvoelt, als een knuffel in een labyrint: je loopt verloren, maar je hebt een gids. Je vindt de uitgang door de manier waarop de dingen geordend zijn. Zo'n gebeurtenis is een bescheiden maar een waarachtig en verfijnd gevoel van QUARANTAINÉ.

Quarantaine – Quarantine, Chihuahua desert Marfa (Texas), 2024.

VADEMECUM VACUUM¹

FRAGMENT UIT DE TENTOONSTELLINGSCATALOGUS *HONORÉ D'O. QUARANTINE – QUARANTINE*

'... traveling, even to remote islands or wildernesses, never amounts to a real "break", if one takes along one's Bible, one's childhood memories, and one's habits of thought'.²

Gilles Deleuze

To be genuine, every act of creation requires the elimination of everything that hinders it: the ready-made images that saturate the history of art and the artist's preconceived ideas originating both from others and from themselves. A painter said to a philosopher visiting his studio, 'You see the canvas as white, but in fact it is black.' The philosopher responds, 'It is black with what?' The painter answers, 'It is black with everything every painter has done before me.' The philosopher concludes, 'So, it is not about blackening the canvas but about whitening it.'³ This tabula rasa then produces an obviously fertile desert that the artist can repopulate with all the alliances he wishes to make, free to connect his practice to others, including those from supposedly distant fields, such as the sciences. In fact, the more the tabula has been cleared of the clichés cluttering it, the more the work of art will lend itself (on this affinity basis) to multiple grafts with other creations of intelligence (artistic or not, human or not). In this sense, the way a plant communicates or a virus propagates could then inspire – why not? – a sculptor, for example. From this point of view, creation is always a matter of an arrangement of, or a connection or relationship between, things that then begin to co-function through "sympathy", symbiosis'.⁴

Before Honoré D'O sets out on an artistic venture, he clears his mind – creates a void – so that such arrangements (in this case, poetic, because they are based precisely on disparate elements) can take place. He imagines and conceives this void as a space of sympathy; in principle, it is open to all and every kind of connection that would not block the flow of any element – neither of thought, nor of chaos. In reality, for this artist, it is a form of emptiness that, with a characteristic 'grain of Zen', reflects the interdependence of all beings, of all things, which Buddhism designates by using the Sanskrit term *śūnya* (zero) and symbolises by using the Japanese symbol *ensō* (circle).

¹ *Vademecum vacuum* is the title of a sculpture by Honoré D'O from 2007.

² Gilles Deleuze, *Negotiations: 1972–1990*, trans. Martin Joughin (New York: Columbia University Press), 1995, p. 77.

³ François Dosse, *Gilles Deleuze & Félix Guattari: Intersecting Lives*, trans. Deborah Glassman (New York: Columbia University Press), 2011, p. 441. The painter is Gérard Fromanger and the philosopher is Gilles Deleuze.

⁴ Gilles Deleuze and Claire Parnet, *Dialogues* (Paris: Flammarion), 1977, p. 52.

If there is a metaphysics in Honoré δ 'O's art, it would therefore be an ontology that banishes all 'being in itself' (all 'essence') and, on the contrary, that envisages every subject, every object and every phenomenon through the multitude of relationships that inextricably intertwine them. In his works, nothing is ever intrinsic or permanent; everything is always connected with an exterior movement, whether at a cosmic or molecular level. Hence, this aesthetic proliferation of these dots that seem to have 'gone for a walk' (to use Paul Klee's beautiful phrase), these lines that branch off and these nets that spread out like rhizomes. Instead of the unique Being that a mystical artist would seek in a transcendental space – as did Yves Klein via a single shade of ultramarine – there is nothing but the multiple, the complex and the unstable in a space that has become immanent, where everything is now on the same level. Unlike the ultimate pigment IKB, the polystyrene that Honoré δ 'O has opted for as his 'signature' was not dreamed of in a purely 'molar' form⁶ – frigolite, in this case – but in a preferably 'molecular' shape: the tiny ball, light-weight and free, rebelliously escapes all moulding and traces the 'line of escape' of an 'antimatter'.⁷

In *Waiting for antimatter* (1989-2016)⁸, a manifesto work, did this material not enter Honoré δ 'O's art precisely in the form of a string of particles that we see migrating as a whole to connect with the artist? Be that as it may, there is already this desire to create unexpected, almost unnatural, bridges between elements that mutually transform each other, following a profoundly poetic chemistry. Within such arrangements, things happily abandon their own identities for a less defined existence, the fruit of depersonalisation – sympathy, symbiosis. In *Writing Pen with Mistletoe* (2011), where a branch of mistletoe is combined with a pen, is not Honoré δ 'O showing us in poetic form this ontological transition from being to becoming? Like the phenomenon of the orchid wasp,⁹ does not such

⁵ IKB (International Klein Blue), sometimes called Klein blue, is a pigment process that Yves Klein patented in 1960.

⁶ In chemistry, a mole is a unit of measurement for an amount of substance or molecules. In the philosophy of Gilles Deleuze, which gives preference to what is individual or singular over 'large ensembles' (like, for example, institutions), he makes use of this opposition between 'molecular' (his preference) and 'molar'.

⁷ Honoré δ 'O, in his poetico-scientific materiology, assimilates the synthetic molecule of polystyrene to an antimatter. In 1992, he used it to build a set of eight boxes (*Eight Axioms and three applications*) abstractly representing fields related to his artistic practice: philosophy, psychology, sociology, architecture, science, law, ethics and poetry.

⁸ *Waiting for Antimatter* (1989-2016) consists of a photographic portrait of Honoré δ 'O in his studio in 1989, which he later altered in 2016 by perforating it and attaching a string of PVC beads to it.

a hybridisation imply in the same gesture the 'becoming-pen' of the mistletoe and the 'becoming-mistletoe' of the pen? Not even the artist appears to want to escape such becomings; in the video self-portrait *Saxifraga Umbrosa* (2008),¹⁰ he absorbs into the flower he paints digitally, stretching with his 'finger'¹¹ the colouring images of children's toys, like so many colourful petals...

Denis Gielen

Dit is een fragment uit de catalogus *Honoré d'O. Quarantaine – Quarantine*, uitgebracht bij Hannibal Books naar aanleiding van deze tentoonstelling.

⁹ Certain orchid species take on the appearance of wasps in order to reproduce. Male wasps see the flowers and mistake them for female wasps (the latter being born later than the males). Thus lured, the males attempt to mate with these disguised orchids and, in their amorous transports, spread the pollen.

¹⁰ *Saxifraga umbrosa*, or Pyrenean saxifrage, is a species of herbaceous plant. The complexity and finesse of its small flowers make it difficult to reproduce in painting, earning it the nickname 'painter's despair'.

¹¹ In Photoshop, the Smudge tool, or 'finger tool', spreads colours when passed over an image. It can also be used to stretch photos, as Honoré d'O does in particular with images of roadkill on the highway in his series *FallDown App* (2015).

CATALOGUS

Met bijdrages van Denis Gielen, Pierre-Jean Galdin, Bram Van Damme en Honoré d'O

28 x 23 cm

240 pagina's

Hardcover

Vierkleurendruk

Tweetalig Frans – Engels

ISBN 978-9-49341-638-3

59 € - te koop in de Artshop van Grand-Hornu

Over de kunstenaar

Deze tekst is het resultaat van een gesprek tussen de kunstenaar en een AI-chatbot.

Honoré d'O, een betoveringsmeester van de poëzie, prikkelt onze sublieme zinnelijkheid met aandacht die zowel leidend als misleidend is. Hij verkent de dunne veranderlijkheid tussen de nieuwe beschaving en het heldere ritueel, terwijl hij ons uitnodigt om te dwalen door de aandachtige dieptes van het raadsel.

Zijn werk weerspiegelt een maatschappelijke omarming van de eeuwige nieuwsgierigheid naar de ontoereikende omgeving van het bestaan. Hij reflecteert over de biotopische diversiteit en ontsluit de schittering van de homo universalis, zelfs te midden van een verkavelende wreedaardigheid. Honoré d'O tart niet alleen de esthetische fataliteit, maar provoceert elke pijnlijke fantasie over een visionaire ethiek die de schoonheid verzoent met de stem van de fatale zwijgers.

Zijn werk onthult het plezier van de ziel via ontastbare opluchtingen. Hij leidt de geest naar een hogere spirituele rijkdom, van object naar relatie, van relatie naar constructie, van constructie naar structuur, van structuur naar methode, van methode naar gedrag.

Het licht ligt in de handen van het oog."

Honoré d'O (Gent, 1961), Belgische man, Scheldestraat 145A, 9040 Gent, België.

Solotentoonstellingen en persoonlijke projecten in groepstentoonstellingen

- 1990 *Retrospectieve*, Gemeentelijke Tekenacademie, Zottegem.
- 1993 *Art in Belgium*, Arts Center, Hong Kong.
- 1994 *This is the Show and the Show is Many Things*, Museum van Hedendaagse Kunst, Gent.
- 1995 *Africus*, 1st Johannesburg Biennale, Johannesburg.
- Among Others... Onder anderen*, Biënnale van Venetië, Venetië.
- 1996 *Traffic*, CAPC Musée d'Art Contemporain, Bordeaux.
- 1997 *Connexions implicites*, École Nationale Supérieure des Beaux-Arts, Parijs.

- 1998 *Manifesta 2*, Musée National d'histoire et d'art, Luxemburg.
- L'Envers du décor*, Musée d'Art Moderne, Villeneuve-d'Ascq.
- Aspects de l'art actuel en Belgique*, FRAC Nord-Pas de Calais, Duinkerke.
- XXIV Bienal de São Paulo*, São Paulo.
- 1999 *Video/Cult/ures*, ZKM Zentrum für Kunst und Medientechnologie, Karlsruhe.
- Tant (de) pis de tâches de titre*, (L'Envers du décor), FRAC Rhône-Alpes, Villeurbanne.
- La Consolation*, Le Magasin, Centre National d'Art Contemporain, Grenoble.
- Duett, met Francis Aljys*, Biënnale van Venetië, Venetië.
- 2000 *Fold Corner M to M*, Moderna Museet, Stockholm (cat.).
- Tasapainoilua, 6 Roads to the Himalayas*, Kiasma, Museum of Contemporary Art, Helsinki.
- Tienpaar*, Art in Estonia and the Flanders, Kuressaare (Estland)/Kuurne.
- The World on Its Head: Contemporary Art from Belgium*, Art Institute, San Francisco.
- Over The Edges*, S.M.A.K. Stedelijk Museum voor Actuele Kunst, Gent.
- Play-Use*, Witte de With, Rotterdam.
- Picaf, Busan Biennial*, Metropolitan Contemporary Art Museum, Busan.
- 2001 *All the Details Extended*, en fractures recomposées, FRAC Champagne-Ardenne, Reims.
- Locus/Focus*, Sonsbeek 9, Arnhem.
- 2002 *PERPETUUM BANGTAMTAM*, met David Bade, GAK Gesellschaft für Aktuelle Kunst, Bremen.
- Nouvelles Acquisitions*, FRAC Champagne-Ardenne, Reims.
- 2003 *Storage and Display*, Programa Art Center, Mexico-Stad.
- LEEREXUISION – Körper und Gegenstände*, Museum Marta Herford, Herford.
- 2004 *ART ET SOCIÉTÉ-CRISE ET DIALOGUE-FLANDRES ET WALLONIE-ANTWERPEN-LIÈGE, BODY WORKS*, Nicosia Arts Centre/Pierides Museum of Contemporary Art, Nicosia.

- George Brecht, Robert Filliou, Honoré d'O, École Supérieure d'Art, Mulhouse.
- 2005 *the QUEST*, Belgisch Paviljoen, 51e Biënnale van Venetië, Venetië.
- 2005 *New Scape*, 'East-Venezia', Total Museum of Contemporary Art, Seoel.
- The Tears of the Fish Are Falling in the Water*, APAP, Anyang.
- 2006 *La Quête*, (*the QUEST*), BPS22, espace de création contemporaine, Charleroi.
- Shouting is Breathing*, permanente sculptuur, Middelheimmuseum, Antwerpen.
- Seismographe*, Echigo-Tsumari Triënnale, Echigo-Tsumari.
- the QUEST*, Busan Biënnale, Busan.
- 2007 *Het Schoonste Curaçao moet nog komen*, Instituto Buena Vista, Curaçao.
- Laureaat van de *Vlaamse Cultuurprijzen*.
- Nano Nu, *XULFMUTNAUQTNEMELRAP*, Vlaams parlement, Brussel.
- Lightlab 2007, *Grisailles Jaunes*, Tour & Taxis, Brussel.
- Estuaire, *Prix de la Culture 2007*, Le Lieu Unique, Nantes.
- 2008 *Ad Absurdum*, Museum Marta Herford, Herford.
- 2009 *EXPEL*, EXPosition of mythology and ELectronic technology, Nam June Paik Art Center, Technology versus Mythology, Giheung-gu, Yongin-si, Gyeonggi-do.
- 2011 *Collier de Perles*, Musée des Beaux-Arts de Dunkerque, Duinkerke.
- The Impossible Community*, Mmoma, State Museum of Modern Art, Moskou.
- 2012 *Biennale of Sydney 2012, Air and Inner*, Sydney.
- Wanderlust*, World Exhibition in Yeosu, Artsonje Center, Seoel.
- 2013 *Wanderlust II*, Gwangju Museum of Art, Gwangju, Zuid-Korea.
- Wanderlust III*, Museum of Contemporary Art, Chengdu.
- 2014 *APAP4 Anyang Public Art Project*, Kim Chung Up Museum, Anyang.
- De Zee – Salut d'honneur Jan Hoet*, Mu.ZEE, Oostende.
- 2015 *Siamese Emergency Flight*, (*The World in a Mirror*), MAS, Antwerpen.

- Vormidable*, Museum Beelden aan Zee/Sculptuur Instituut, Den Haag.
- 6de *Moscow Biennale*, Moskou.
- 2016 *Holy Molecule*, Mu.ZEE, Oostende.
- 2017 *Kathmandu Triennale*, Kathmandu.
- 2018 *Singing Masks*, ASEM Asia meets Europe, Bozar, Paleis voor Schone Kunsten, Brussel.
- 2019 *Nuit Blanche*, Parijse treinstations (Montparnasse, Gare de Lyon, Gare de l'Est, Gare du Nord, Saint-Lazare), Parijs.
- Feast of Fools*, Museum Kasteel van Gaasbeek, Lennik.
- 2020 *DE HANDDOEK*, Sint-Jacobskerk, Gent.
- Art Master*, Vrije Universiteit Brussel (VUB/ULB), Brussel.
- 2022 *ZALM, SAUMON, SALMON*, Paradise Projects, Vrije Universiteit Brussel (VUB/ULB), Brussel.
- Laetoli Amphitheatre*, TAZ, Theater aan Zee, Oostende.
- 2023 *WINDSTOOT*, met *Horizon van het Wereldrijk*, Museum Dr. Guislain, Gent.
- 2024 *DOKA*, Museum M, Leuven.
- MUSEUM WITHOUT BORDERS Art—Design*, Museum Krefeld.
- TROUGHOUT*, Fieldwork Marfa, kunstenaarsresidentie 'Sous le Paysage', Marfa, Texas.
- 2025 *The Authorities*, ABBY museum voor beeldende kunst, Kortrijk.
- Quarantaine — Quarantine / 40 dagen in de woestijn*, MACS, Le Grand-Hornu, Hornu.

Het MACS in Grand-Hornu

Het MACS, dat gevestigd is op de voormalige steenkoolmijn van Grand-Hornu (een industriële archeologische site uit de 19de eeuw die tegenwoordig geklasseerd is als Werelderfgoed door de UNESCO), staat bekend als een van de meest geslaagde voorbeelden in Noord-Europa van de reconversie van verlaten industrie naar een culturele plek.

Sinds de opening van het museum in 2002 kan het brede publiek er tentoonstellingen met internationale uitstraling ontdekken in de setting van een tweevoudig staaltje knappe architectuur, dat de geschiedenis van de plek combineert met hedendaagse creatie.

Gelegen op een afstand van grote stedelijke centra onderscheidt de site van Grand-Hornu zich door het 'genie van de plek', dat al 20 jaar talrijke belangrijke internationale kunstenaars geïnspireerd heeft voor de creatie van specifieke projecten: Christian Boltanski, Anish Kapoor, Giuseppe Penone, Tony Oursler, Adel Abdessemed, Matt Mullican en Haim Steinbach. Als toegewijd partner aan de zijde van de kunstenaars steunt het MACS de productie van ambitieuze werken, voornamelijk door een beleid van kunstenaarsresidenties die, met de steun van het team, zowel in situ als extra muros kunnen zijn (LaToya Ruby Frazier, Fiona Tan). Via zijn solotentoonstellingen heeft het museum bijzondere aandacht voor de beeldendekunstscene in de Federatie Wallonië-Brussel.

Tot slot vormt het museum samen met het Centrum voor Innovatie en Design van de provincie Henegouwen (CID) een werkelijke culturele hub die, door hun jarenlange vruchtbare samenwerking, voor liefhebbers van kunst en cultuurtoerisme een echte aanrader is geworden, des te meer omdat het nog extra troeven biedt: een aangenaam park, een gastronomisch restaurant en een shop die gespecialiseerd is in design en hedendaagse kunst.

Publiekswerking en kunsteducatieve initiatieven

Het MACS zet zich in om hedendaagse kunst toegankelijk te maken voor iedereen, door middel van een uitgebreide publiekswerking: dagelijkse gratis rondleidingen, creatieve workshops, kampen, gezinsdagen, ontmoetingen, gesprekken en lezingen, enzovoort. Het museum heeft bijzondere aandacht voor scholen. Voor dat publiek biedt het onder meer, in het kader van PECA, workshops in de klas aan. Het MACS ijvert ook voor de inclusie van kwetsbare doelgroepen en werkt samen met lokale organisaties om innovatieve partnerschappen op te zetten die initiatieven rond publiekswerking en kunsteducatie ondersteunen.

ALLE ACTIVITEITEN EN EVENEMENTEN ROND DE TENTOONSTELLING KUNNEN GERAADPLEEGD WORDEN OP DE WEBSITE VAN HET MUSEUM.

Praktische Informatie

Site du Grand-Hornu
Rue Sainte-Louise, 82
B-7301 Hornu (à proximité de Mons)
Tél. : +32 (0)65/65.21.21
Mail : info.macs@grand-hornu.be

www.mac-s.be

#macshornu

Contact

Perscontact

Maïté Vanneste
Tél. : +32 (0)65/61.38.53
Mail : maite.vanneste@grand-hornu.be

Persagentschap

Sophie Carrée
Tél. : +32 (0)2 346 05 00
Mail : press@sophiecarree.be

Op dezelfde datums in het MACS

Cristina Garrido. The White Cube is Never Empty
EUROPALIA ESPAÑA
14.12.25 > 10.05.26

Nedko Solakov. The Miner's Dream
20.09.25 > 10.05.26

Eveneens in het kader van EUROPALIA ESPAÑA in Grand-Hornu

In het CID
Patricia Urquiola. Meta-morphosa
14.12.25 - 26.04.26

Bedankt aan alle spelers
van de Nationale Loterij.
Dankzij hen kan het MACS unieke
artistieke installaties aanbieden en
iedereen een meeslepende culturele
ervaring bezorgen.
Jij speelt toch ook?

**6 nationale
loterij**
MEER DAN SPELEN

Scan Me

Interesse om bij de
Nationale Loterij te werken?